

M_M + Mladá Modra plus

Cool noviny

Ročník I. / číslo: V. 2006, dvojmesačník, str. 1.

Špeciálne vydanie Mladej Modry Plus o voľbách pre vás...

Volit', či nevolit' ?

To je otázka...Kto nám odpovie? Preto neostávajú iba pri obsahu...

1. Keď vás tlačí kameň v topánke

2. Komunálne voľby 2006

3-6. Kandidáti na primátora mesta trochu inak

6. Pohľadnica z USA

7. Les plače v časopise Harmónia

8. História pre mladých... Móda rodokmeňov

Voľby? A načo? Čo s tým?

Naša redakcia Cool novín venuje toto číslo bližiacim sa komunálnym voľbám. Nie z politického dôvodu, to nie. Ale z úplne iných dôvodov. Žijeme v dobe, kedy má každý z nás právo vyjadriť sa a svojou mierou prispieť k formovaniu života vo svojom meste. Možno ťa otravuje neustále blikajúca lampa na ulici, keď si po celom dni unavený a neúspešne sa pokúšať vyšmátrať kľúče z tašky. Alebo ťa „vytočí“, keď ti po dlhom čase príde kamarát z Anglicka a s hrôzou zistíš, že je sobota večer a nemáte si ani kde pokecať pri pive a dobrej muzičke. Zostáva ti deň do napísania seminárky, letíš do knižnice

a pot zúfalstva ťa obleje, keď zistíš, že knižky, ktoré ležia v regáloch, čítala ešte tvoja babička. A zápočet nehrozí ☹

Nasledujúcimi príspevkami chceme aj my aspoň štipkou prispieť k aktívnejšiemu prístupu mladých v Modre k „veciam verejným“. Zvolili sme formu úvah, informácií, rozhovorov našich mladých redaktorov, ktoré majú jediný cieľ. Podnietiť mladých modranských čitateľov k zamysleniu sa nad vlastnou účasťou alebo neúčasťou vo voľbách. Keď ju (Modru) miluješ, niet čo riešiť...

Byť, či nebyť voličom?! (r)

Ako kameň v topánke

Áúúú!!! Stačí malý špicatý kameňok a z inak mierumilovného pokojného človeka sa „šmahom ruky“ stane ufrflaná šomrajúca bytosť! A zákon schválnosti sa vždy prejaví v tej najnevhodnejšej chvíli. Práve vtedy, keď sa najviac ponáhľam, fičím proti vetru a niekedy aj fučím (čo má na svedomí, s istotou stopercentnou, moja slabá kondička ☹), ma nejaký malý otravný kameň potvorsky omína. Moja obľúbená topánka si to behom sekundy tiež odnesie a stáva sa komplicom malého votrelca. Nič sa nedá robiť. Odcupitám k najbližšej lavičke (ktorá si, len tak mimochodom, tiež už svoje odžila...) a rýchlo vytrasím neželaného hosťa z topánky. No hurá!

Pokračujem ďalej svižným krokom, sem - tam pobehem. Ako zvyčajne, keď len pár minút zostáva do odchodu môjho, ešte novotou vo-

ňajúceho červeného autobusu.

Je až neskutočné, ako ma také maličkosti dokážu vytočiť! A čo potom udalosti, ktoré rozhodne do zoznamu banalít nepatria!? Skúste si to predstaviť! Žundrem ako „staré pivo“!

Raz, zahľbená v spleti myšlienkových pochodov, uvažujúc nad vecami obyčajno - neobyčajnými, mi svitlo!

(Veď už bolo načase!) Hej dievča! Zobuď sa! Šomreš, hromzíš, kritizuješ! Ladová sprcha na moju hlavu! Je to ten najjednoduchší postoj, ktorý môžeš zaujať. No je tak akurát na „milú Jarmilu“. Nepomôže nikomu, ani tebe. Nič nevyrieši, nič nepokazí, no najmä, nič NEZMENÍ. Je oveľa ťažšie postaviť sa problému tvárou v tvár a pozrieť mu rovno, áno, priamo do očí. A nielen sa pozerieť, ale aj konať. Priznám sa, nie vždy sa mi to celkom darí. Ešte že sú tu ľudia, ktorí to dokážu. Mám pocit, že sú to práve tí, ktorí sa nenechajú len tak odradiť a znechutiť, ale rozhodnú sa konať s odhodlaním, že je lepšie niečo podniknúť, ako čakať so založenými rukami a frflať popod nos. Aj vďaka nim sa vždy aspoň pokúsím vytriasť „kameň z topánky“. Za ten pocit to predsa stojí! ☺ Kameň netlačí a všetko je tak ako má byť. A len preto, že som sa rozhodla nehundrať, ale konať. Nepripraviť sa a potom šomrať, ale vzchopiť sa a niečo urobiť.

Určite sa stane, že sa do mojej topánky poriadne špicatý kameň znova zatúla. Veď život má kameňov plnú zbierku (a niektoré z nich by si bez obáv zaslúžili označenie „výstavný exponát“). No aspoň budem mať zas príležitosť popasovať sa s niečím, čo ma tlačí. Možno vyhrám, možno nie. Budem spokojná a možno si aj trošilinku zašomrem, keď to nevyjde. Ale aspoň som sa pokúsila.

Katarína Ernová

Komunálne voľby (alebo keby niekto nevedel...)

Komunálne voľby sú tu, preto som sa rozhodla napísať pár riadkov, teda všeobecných informácií, o nich s podtitulom „Keby niekto nevedel...“, pretože je mi jasné, že ste o nich z médií počuli viac než dost ☺.

V dnešnom svete ľudia čoraz častejšie zabúdajú nato, že právo voliť je výsada a nie niečo, čo musia robiť z povinnosti (alebo vlastne ani nemusia). Je na nás komu dáme svoj hlas, komu prejavíme dôveru alebo v tom horšom prípade koho považujeme za menšie zlo pre našu budúcnosť.

Ako nám je všetkým známe komunálne voľby sú už za dverami. Je to dôležitý čas najmä pre tých z nás, ktorí dovŕšia zákonom stanovenú vekovú hranicu 18 rokov najneskôr v deň volieb. Po dosiahnutí tohto veku sa občan stáva právoplatným voličom, a teda má právo rozhodovať o správe obce či mesta svojho trvalého pobytu. Volič je povinný preukázať sa preukazom totožnosti, hneď nato obdrží od volebnej ko-

misie 2 hlasovacie lístky. Jeden na voľbu starostu obce, v meste primátora, druhý je určený na voľbu poslancov do obecného či mestského zastupiteľstva. Vo volebnom lístku je treba zakrúžkovať poradové čísla poslancov, avšak len počet zodpovedajúci počtom poslancov, ktorí majú byť zvolení v príslušnom volebnom obvode.

Pre kandidáta na poslanca platia vo všeobecnosti rovnaké pravidlá ako pre voliča. To je veková hranica a trvalý pobyt v danej obci. Kandidát na primátora musí už byť o niečo starší, musí mať nad 25 rokov. Jediné možné prekážky v možnej kandidatúre je po prvé: ak ste vo výkone trestu odňatia slobody, alebo po druhé: ak ste pozbavený alebo obmedzený v spôsobilosti na právne úkony. Počet poslancov sa úmerne mení s počtom obyvateľov, no maximálne ich môže byť 12 v jednom volebnom obvode.

V súčasnosti sa do politického života zapája čoraz viac mladých ľudí, pretože cítia potrebu niečo zmeniť a dúfajú, že oni, ako nová nastupujúca generácia je práve to, čo ľudia potrebujú. Ctižiadosť niektorých je obdivuhodná, ale nájdu sa i takí, čo kandidujú čisto z recesie. A čo iné nové neopozierané môžu vnieť mladí ľudia do politiky, ak nie trochu zábavy a odľahčenia???

Zuzana Gažiová

Ing. Jaroslav Baričič, podnikateľ

Čo by ste chceli, ako budúci potenciálny primátor, urobiť pre mladých Modranov?

Mojim cieľom bude postaviť nájomné byty pre mladých a mladé rodiny, ktorých prenájom bude za výhodných ekonomických podmienok. Väčšina mladých ľudí sa chce osamostatniť, no nie každý mladý človek má také finančné zázemie, aby si mohol kúpiť vlastný byt.

Majú mladí v Modre, podľa Vášho názoru, dostatok priestoru a možností na aktivity a sebarealizáciu?

Podľa môjho názoru mladí ľudia nemajú dostatok príležitostí na aktivity a sebarealizáciu. V tejto oblasti by som od mladých ľudí privítal ich názor, resp. návrhy ako si oni predstavujú svoju sebarealizáciu v rámci nášho mesta a ako by som im mohol pomôcť pri ich realizácii.

V akej oblasti profesionálneho života ste našli svoje pôsobisko?

Počas svojho profesionálneho života som pracoval v rôznych oblastiach. Som absolvent Strednej priemyselnej školy elektrotechnickej

a Vysokiej školy ekonomickej. Do r. 1991 som v rôznych organizáciách zastával rôzne funkcie od vedúceho oddelenia až po funkciu ekonomického námestníka. Od r.1991 podnikám v oblasti obchodu, ktorý je úzko spätý so stavebníctvom. Naši obchodní partneri sú z celej Európy. Táto oblasť vyžaduje vedomosti ekonomické, právne a je vysoko náročná na riadiacu prácu.

A čo Vaše hobby? Čomu sa rád venujete vo voľnom čase?

Čo sa týka môjho voľného času, všetok svoj voľný čas som venoval športu. 25 rokov som sa aktívne venoval modranskému športu, či ako hráč, tréner alebo funkcionár, ktorý som aj finančne podporoval. I v súčasnosti svoj voľný čas venujem športu či aktívne alebo pasívne.

Ako Modran, aká je Vaša obľúbená odroda vína?

Ako každý Modran i ja si rád dám pohár dobrého vína. Nepreferujem odrodu vína, preferujem kvalitu vína, lebo každá odroda vína v sebe skrýva svoje čaro.

Prečo by mali mladí prísť voliť? Čo by ste im odkázali?

Mladí ľudia by mali ísť voliť preto, lebo voľbou nového primátora, ktorému dajú svoju dôveru zároveň si zvolia aj svoju budúcnosť v našom meste a nový primátor, ktorému dajú svoju dôveru, by ich dôveru nemal sklamať, nakoľko najbližšie štyri roky bude stáť na čele kolektívu, ktorý bude rozhodovať o tom ako sa im všetkým bude v našom meste žiť.

PhDr. Marián Anđel, vysokoškolský pedagóg

Keby ste boli zvolený, čo by ste urobili pre mládež? Myslíte si, že v súčasnosti majú dostatok priestoru pre sebarealizáciu?

Mladí v žiadnom systéme a v žiadnom režime nebude mať dostatočný priestor pre sebarealizáciu. V Modre sa nájdu možnosti na se-

barealizáciu mládeže, aj napriek tomu si myslím, že mohla by Modra vytvoriť trochu väčší priestor. Ja napr. vo svojom volebnom programe mám medziiným vybudovanie umelej ľadovej plochy podobne ako to má mesto Malacky. Keď to majú v Malackách prečo by sme to nemohla mať v Modre. Takisto podľa projektu európskej futbalovej federácie, ktorý je pre Slovensko dostať sem do Modry aj mládežnícke ihrisko s umelým trávnatým povrchom. Ten by mohol byť napríklad na Kráľovej, kde mládež nemá toľko možností vyžitia, ako konkrétne v Modre, kde sú telocvičňa i športová hala. Takisto tu máme myšlienku zrealizovania všesportového areálu pre mládež samozrejme aj dospelej pri základnej škole.

Splnil sa váš profesionálny sen, alebo detský sen? Čím

ste túžili sa stať? Splnil sa Vám Váš profesionálny sen?

Ako každé dieťa, buď prezidentom alebo pilotom. Nebol som ani prezidentom ani pilotom, ani predsedom, ale podpredsedom parlamentu, čiže čiastočne som sa do tých sfér dostal. Teraz pôsobím ako vysokoškolský pedagóg. Žiaľ pilotom nie som, ale mám 14 zoskokov padákom a vodičský preukaz.

A čo vaše hobby, ak si naň nájdete voľný čas?

V prvom rade je to šport, ja som až fanatik do športu. Stále sa realizujem v rôznych organizáciách, najmä v nadáciách, ktoré prispievajú najmä do športu pre mládež. Dnes, keď financie žiaľ chýbajú, telocvične, športové náradia, či športová výstroj sú veľmi drahé, čo znemožňuje pomerne veľkému percentu mladých športovo sa vyžiť. Pôsobím v nadáciách, ktoré môžu aspoň čiastočne tento problém odstrániť.

Ako správny Modran, asi máte rád vína. Ktoré je vaše obľúbené?

Mojim obľúbeným vínom je burčiak, po modransky burčák, a to najmä tie prvé sorty, ktoré sú voňavé, či už je to Iršai alebo pod-

Ktoré miesto v Modre je Vašou srdcovou záležitosťou, kam sa rád vraciate?

V podstate nemôžem povedať, žeby mi niektorá lokalita bola bližšia, pretože tam kde som sa narodil už rodinný dom nestojí. Býval som na námestí, teraz na Dukelskej ulici 355. Najkrajším pre mňa je letný dažď. Vždy keď je človek zničený, keď chodí po modranských nočných uliciach a je premočený do nitky...Po letnom daždi naberáte silu a strácate všetky tie negatívne psychické sily a ťažkosti, ktoré na vás pôsobili.

Ako by ste motivovali mladých, aby išli voliť? Čo je váš odkaz pre nich?

Mladí ľudia sami o sebe rozhodujú. Viem, že to znie veľmi teoreticky, ale skutočne rozhodujú o sebe, o svojej budúcnosti, o budúcnosti svojho mesta. Aby toto mesto, ktoré má bohatú históriu, sa stalo i európskym mestom. Modra na to podmienky skutočne má. A ja verím, že ich zásluhou sa tieto ciele skôr či neskôr dosiahnu.

Ing. Peter Majtán, živnostník

Majú mladí v ľudia v Modre, podľa Vás, dosť príležitostí na sebarealizáciu?

Nie, preto by som predovšetkým zriadil detský parlament pre základné školy a mládežnícky parlament pre stredné školy. Mladí by sa mohli vyjadrovať aj na večeroch s mládežou.

Podporoval by som záujmové krúžky, najmä v Kultúrnom dome, kde je teraz viac výpredajov ako kultúrnych akcií. Okrem toho by som sa zasadil o vybudovanie dráhy pre skateboardistov a o organizovanie akcií pre cyklistov. Takých, ako je napríklad Okolo Tatier, na ktorej sa aj ja zúčastňujem.

Trochu z iného súdka – čím ste sa chceli stať ako mladý?

Pôvodne som chcel byť chemikom, robil som aj chemické olympiády. Nakoniec som išiel s kamarátom študovať stavebnú fakultu a za-

tiaľ som to neofutoval.

A čo vaše hobby a voľný čas?

Najmä cyklistika, lyžovanie, plávanie a turistika. Rád počúvam hudbu – hlavne rockovú, aj keď si niekedy pustím aj klasiku.

Máte tu v Modre svoje obľúbené miesto, kam sa radi vraciate?

Najradšej chodievam na Červený Kameň. Rád zájdem na Babu, ale iba večer, keď tam už nie sú motorkári. V minulosti som chodieval aj na Zochovu chatu na kúpalisko, ale teraz je tam už veľmi zlá cesta.

Pochádzate z vinohradníckeho regiónu. Máte svoje obľúbené víno?

Rizlingy – rýnsky a vlašský. K vínu mám pozitívny vzťah aj preto, že ho sám robím.

Čo by ste odkázali mladým, aby šli voliť?

Ak chcete zmenu, choďte voliť. Potom si povedzte, čo chcete a budem vás počúvať.

(Mimochodom, podaril sa mu husársky kúsok – presvedčil mňa, jednu z najzarytejších odporkyň politiky, aby chcela voliť! Ale čo s tým, keď ešte nemôžem...)

Ing. Pavol Matušovič, manažér

Mladí v Modre ...Čo by ste chceli ako budúci potenciálny primátor urobiť pre nich?

Myslím si, že mladých treba brať vážne. Majú veľa skúseností so štúdiom v zahraničí, ovládajú cudzie jazyky, modernú techniku. Treba

im dať dôveru, priestor. Nechcem sľubovať hory doľu, oni najlepšie vedia, čo by chceli. Primátor by mal dať mladým priestor v meste, kde by mohli športovať, relaxovať, robiť to, čo ich baví. Chcel by som mať s nimi partnerský vzťah, viesť s nimi dialóg.

Majú mladí v meste, podľa Vášho názoru, dostatok príležitostí na aktivity a sebarealizáciu?

Na základe rozprávania mojich detí viem, že mladým zostávajú v Modre len reštaurácie alebo diskotéka. Podujatí, ktoré sú venované v Modre len mladým, je veľmi málo. Chcel by som, aby sa vytvorila v Modre nejaká zaujímavá tradícia (ako napríklad hudobný festival) aj pre mladých.

V akej oblasti ste pracovali počas Vášho profesionálneho života?

18 rokov som pracoval na Školskom majetku Fajdal ako riaditeľ. V súčasnosti sa venujem podnikaniu v oblasti cestnej dopravy.

Aký je Váš sen z mladosti? Čo Vás lákalo, čím ste sa chceli stať keď ste boli malý?

Vždy som chcel byť kolotočiarom. Závidel som im, že môžu byť na každých hodoch, v každej dedine, zatiaľ čo my v dedine sme mali hody len raz do roka. Mal som rád ruch, ktorý bol vždy okolo nich.

Ak si nájdete voľný čas, čomu sa rád venujete, aké sú Vaše hobby?

Moje hobby súvisí so starými automobilmi, poľnohospodárskymi strojmi, s ich históriou, časopismi a vlastne všetkým, čo sa tejto témy týka. Spolu so synom sme začali budovať zbierku starých traktorov, jeden máme z roku 1924, druhý je z roku 1957. Nie som majiteľom pivnice, ani nerobím vlastné víno, ale rád si prečítam články o víne, o jeho zložení, druhoch, o je priaznivých účinkoch na zdravie...

Ako Modran, aká je Vaša obľúbená odroda vína?

Myslím si, že ak je víno dobré, nezáleží na jeho odrode. Prirovnám to k pesničke, v ktorej sa spieva: „Ako si mám vybrať jednu, keď mám všetky ženy rád?“

Ktoré miesto v Modre je Vašu srdcovou záležitosťou, kam sa rád vraciate?

V Holombeckej doline mám malú záhradku, vzdialenú asi 40 - 50 m od Štúrovej lavičky. Rád tam chodím kvôli tomu, že tam nevedie žiadna cesta pre autá, tečie tam potok, príroda okolo je krásna, človek sa tam musí zaobísť bez vymožeností súčasnosti. Je to miesto, kde je človek viac spätý s prírodou, miesto bez civilizácie.

Ing. Vladimír Medlen, stavebný inžinier

Ak by ste boli znovuzvolený, čo by ste pre mládež spravili? Myslíte si, že v súčasnosti má dostatok priestoru pre seberealizáciu?

Najprv treba zlepšiť stupeň komunikácie s mladými a vziať ich do verejných vecí, iniciovať založenie širokospektrálneho mládežníckeho parlamentu. Iniciatíva musí však ísť najmä zdola a mesto ju bude podporovať. Vyvážená musí byť iniciatíva a vôľa. Parlament by sa postupne zaoberal problematikou mestského parlamentu, tiež využívaním večerného voľného času (kam ísť? čo robiť?). Priestory na aktivity - či už športové, duchovné či zábavné - predsa máme. Nevyužitý je Kultúrny dom na Kráľovej, či modranské kino. Tiež máme priestor na štúdium histórie, mala by sa založiť múzejná spoločnosť.

Splnil sa vám váš profesionálny detský sen? Čím ste sa túžili stať?

Ako malé dieťa som chcel byť ako veľa malých chlapcov kráľom. Ale počas študijných čias som chcel študovať architektúru, čo sa mi žiaľ nepodarilo, lebo na túto školu sú veľmi ťažké talentové skúšky.

Čo by ste odkázali mladým ľuďom, prečo by mali prísť voliť?

Myslím si, že v mladých je veľký potenciál, ovládajú jazyky, techniku, majú energiu. Bolo by nesprávne, keby mládež bola mimo diania, pretože voľby sú raz za 4 roky a keď chcú dať o sebe vedieť, mali by túto možnosť využiť.

Vyštudoval som stavebnú fakultu - vodohospodárstvo a nikdy som to neolutoval. Dokonca tieto vedomosti využívam aj dnes pri svojej funkcii primátora.

A čo vaše hobby, ak si prirodzene nájdete nejaký voľný čas?

Predovšetkým je to moja rodina, moji vnuci, vnučka. Inak mám rád fotografovanie a filmovanie a tiež kultúrne podujatia. Rád si vypočujem vážnu hudbu (Vivaldiho), prečítam knihu.

Ako správny Modran asi máte rád vína. Ktoré je vaše obľúbené?

Najmä kvalitné biele suché vína - Rizling, Veltlín.

Ktoré miesto v Modre je vašou srdcovou záležitosťou, kam sa rád vraciate?

Mojim obľúbeným miestom je Veľká Homola. Tu by som chcel odsúdiť pôsobenie vandalov, ktorí ničia úsilie a myšlienku druhých. Nechápem ľudí, ktorí vylúpia pokladničku, ktorá má iba symbolickú podstatu.

Ako by ste mladých motivovali aby išli voliť? Čo je váš odkaz pre nich?

Nech ide voliť čo najviac ľudí. Nech zvolia kandidáta, o ktorom budú presvedčení, že práve to je tá správna voľba. Právo voliť je demokratické právo a iba ten kto ho využije môže neskôr aj kritizovať. Preto by mal ísť voliť každý.

mi agentúrami ako prekladateľ anglického a nemeckého jazyka.

A čo Vás sen z mladosti? Čo Vás lákalo, čím ste sa chceli stať keď ste boli mladí?

Ak vynecháme tradičné detské želania, veľmi rád som mal železnicu. V našej rodine bolo päť generácií železničiarov, tak som chcel i ja pokračovať v rodinnej tradícii, no vyšlo to inak a ostal mi len vrelý vzťah k železnici a k doprave vôbec.

Nájdete si čas na hobby? Prezradíte nám, čo Vás zaujíma?

Od istého času ma zaujalo letectvo, lietal som aj na vetroňoch, ale to je už len história, letectvo však sledujem dodnes.

Ako Modran, aká je Vaša obľúbená odroda vína?

Rizling vlašský.

Každý má rád nejaké miesto, kam rád chodí, kam sa rád vracia. Máte aj vy také tu v Modre?

Rád sa prejdem na Kalváriu, samozrejme, i ďalej do hôr, často chodím na rozhľadňu na Veľkej Homole.

Čo by ste odkázali mladým ľuďom, prečo by mali prísť voliť?

Nechcem, aby to znelo ako kliše, ale mladí ľudia by mali prísť voliť, pretože majú príležitosť už i sami rozhodovať o budúcnosti mesta.

Ing. Jozef Mihálik, strojný dôstojník

Čo máte v pláne, ako budúci potenciálny primátor Modry, urobiť pre mládež?

V Modre chýba klub pre mládež. Okrem toho je potrebné vytvoriť centrum pre prácu s problémovou mládežou. Všeobecne známy je nedostatok športovísk. Mám na mysli nie štadión, ale centrum športových a oddychových aktivít s vlastným krytým bazénom. Ak budem zvolený, budem presadzovať, aby sa mládeži venovala potrebná pozornosť.

Majú mladí v meste, podľa Vášho názoru, dostatok príležitostí na aktivity a seberealizáciu?

V odpovedi na predchádzajúcu otázku som spomenul nedostatok príležitostí športové vyžitie mládeže. Možnosti kultúrneho vyžitia mládeže sú tiež skôr príležitostné.

Akej oblasti profesionálneho života ste sa venovali?

Pracoval som ako strojný dôstojník na námornej lodi, niekoľko rokov ako energetik a vodohospodár. Spolupracujem s prekladateľskými

Peter Peniaška, podnikateľ

Myslíte ako budúci potenciálny primátor aj na mladých? Čo by ste chceli urobiť pre nich?

Chcem podporiť mládežnícke športové aktivity aj z mestských fi-

nancií, chcem zlepšiť životné prostredie v ktorom raz budú žiť so svojimi rodinami. Mládež musí mať dobré pracovné zaradenie a platové podmienky, preto je potrebné vytvárať pre nich aj pracovné príležitosti, aby sa mohli aj svojím pričinením postaviť na vlastné nohy.

Majú mladí v Modre podľa Vášho názoru dostatok príleži-

tosti na aktivity a sebarealizáciu?

Mám 17 ročného syna, čiže viem, že mládež v tomto meste ma len minimálne príležitosti na aktivity.

V akej oblasti ste pracovali počas Vášho profesionálneho života?

Pracoval som ako štátny zamestnanec, neskôr ako samostatný referent v kancelárii prednostu Obvodného úradu Bratislava II. V súčasnosti som podnikateľ.

Aký je Váš sen z mladosti? Čo Vás lákalo, čím ste sa chceli stať keď ste boli mladý?

Ako každý malý chlapec som aj chcel byť pilotom a námorníkom a neskôr ma priťahovala architektúra. Môj sen bolo mať raz dom a v ňom rodinu a ten sen sa mi splnil.

A čo Vaše hobby a voľný čas?

Voľný čas trávim s rodinou a moje hobby je práca v záhrade, príroda, šport.

Ako Modran, aká je Vaša obľúbená odroda vína?

Tramín červený a Devín, nezáleží však od odrody, záleží na jeho výrobcovi a na tom koľko slnečných lúčov mu bolo dožičených.

Každý má rád nejaké miesto, kam rád chodí, kam sa rád vracia. Máte aj vy také tu v Modre?

Tisové skaly, ktoré majú v každom ročnom období svoje neopísateľné čaro, a kedysi to bol preslávený Kača Bar.

Čo by ste odkázali mladým ľuďom, prečo by mali prísť voliť?

Ak chcete skutočnú zmenu k lepšiemu, ak chcete životaschopné, prosperujúce a rozvíjajúce sa mesto schopné efektívne využívať okrem vlastných zdrojov aj štrukturálne fondy Európskej únie, mesto, v ktorom sa oplatí a je radosť žiť, mesto, na ktoré môže byť človek právom hrdý, tak prídte voliť.

Martin Smolenický, úradník

Čo by ste chceli, ako budúci potenciálny primátor urobiť pre mladých?

Už raz som primátorom bol. Mám pocit, že som ostal mestu niečo dlžný a niektoré veci sa nezrealizovali. Chcel by som, aby sa založil mládežnícky parlament - ľudia zo škôl, opo-

nentúra voči mestskému zastupiteľstvu, zúčastňovanie sa na projektoch. Dnešní mladí sú omnoho priamejší, otvorenejší, bez pocitu strachu, na rozdiel od nás, keď sme boli mladí. Chcem, aby aj mladí mali svoje zastupiteľstvo, aby sa schádzali pravidelne, prezentovali svoje názory, myšlienky, aby „nespali na vavrínoch“. Tým, že sa budú zapájať do života v meste, podieľať sa na nejakej spoločnej veci, bude to viac posilňovať ich vzťah k mestu.

Majú mladí v meste, podľa Vášho názoru, dostatok príležitostí na aktivity a sebarealizáciu?

Priestorov, kde sa mladí môžu stretávať v Modre je málo. Predstavujem si, že by sa mohli stretávať v nejakej klubovej miestnosti, debatovali by o rôznych témach, usporadúvali by sa rôzne akcie, na ktorých by sa mladí zúčastňovali. Chcel by som podporiť cyklotrasy a rôzne spoločné športové akcie, aby si aj mladí uvedomili, že mesto je aj „moje“ mesto a aby ho mali radi.

V akej oblasti ste pracovali počas Vášho profesionálneho života?

Celý život som sa pohyboval v oblasti kamiónovej dopravy. Posledné roky som pôsobil vo firme, ktorá sa zameriavala na vyslobodzovanie havarovaných kamiónov. Počas práce som veľa cestoval, bol som v Poľsku, Nemecku, Rusku...Moja práca mi postupne prirástla k srdcu.

Aký je Váš sen z mladosti? Čo Vás lákalo, čím ste sa chceli stať keď ste boli mladý?

Keď som bol mladý, túžil som byť námorníkom, čítal som veľa dobrodružných románov, prečítal som snáď všetky Verneovky. V podstate sa mi sen o cestovaní splnil, keďže som robil v kamiónovej doprave, stal som sa „cestným námorníkom“.

A čo Vaše hobby a voľný čas?

Záhrada, vinohrad, televízne vedomostné kvízy, knihy, najmä cestopisy a historické romány z obdobia starého Ríma. V minulom živote som bol vraj Rimanom, tak možno preto ma zaujíma práve toto obdobie. Okrem toho sa venujem zborovému spevu, spievam zbore pri ZUŠ v Modre.

Ako Modran, aká je Vaša obľúbená odroda vína?

Rizling rýnsky a z červeného Cabernet Sauvignon.

Každý má rád nejaké miesto, kam rád chodí, kam sa rád vracia. Máte aj vy také tu v Modre?

Áno mám, Holerungovu hôrku nad Vřškami. Spája sa mi s krásnym obdobím prvých lások...Rád si spomínam na prechádzky a prvé držanie za ruky.

Čo by ste odkázali mladým ľuďom, prečo by mali prísť voliť?

Ak chcete zmenu, poďte voliť sami seba.

Pavel Soldán, samostatne hospodáriaci roľník

Čo by ste chceli ako budúci potenciálny primátor urobiť pre mladých v Modre?

V prvom rade musím dosiahnuť, aby mladých ľudí mesto a hlavne poslanci považovali za výnimočnú skupinu, ktorej treba venovať osobitnú pozornosť. Veď o pár rokov sa práve mladí ľudia objavia na kandidátnych listinách a budú viesť a riadiť toto mesto. A budú to robiť tak, ako sme ich to dnes naučili.

Majú mladí v meste podľa Vášho názoru dostatok príleži-

tostí na aktivity a sebarealizáciu?

Určite nie. Je niekoľko aktivít, ktoré poskytujú mladým ľuďom zmysluplné využitie času, ako sú športovci, lezci, skauti, nové centrum voľného času a pod., ide ale len o určité skupiny mladých a my by sme potrebovali systematickú prácu so všetkými. Určite budem iniciovať vznik takej inštitúcie, akou bol kedysi Klub mladých, kde sme si sami mladí ľudia organizovali vyživiť voľného času a urobiť všetko pre to, aby sa mladí presunuli z pohostinských zariadení do svojho klubu.

V akej oblasti profesionálneho života pôsobíte?

Pracoval som na stavbách ako elektrikár, neskôr som skúsil aj iné zamestnania, ale nakoľko som sa asi narodil pod kľčami vo vinohrade, inak to ani nemohlo dopadnúť a už niekoľko rokov som samostatne hospodáriaci roľník a venujem sa rozvoju vinohradníctva a vinárstva.

Aký je Váš sen z mladosti? Čo Vás lákalo, čím ste sa chceli stať, keď ste boli mladý?

Hasičom a neskôr stavbárom.

A čo Vaše hobby a voľný čas?

Keď som bol mladý, hral som v kapele. Teraz je toho času menej, rozdeľujem ho medzi vinohrady, kam už vodím aj svojho syna a medzi prácu v Spolku vinohradníkov a vinárov Vincúr a v Malokarpatskej vínnej ceste. Tiež sa zaujímam o chod modranskej samosprávy.

Ako Modran, aká je Vaša obľúbená odroda vína?

Ako Modran a člen spolku Vincúr musím dbať na vinársku osvetu, preto vás musím opraviť, že o odrode hovoríme u hrozna, u vína sú to druhy. Samozrejme vítam trend ku kvalitným odrodovým vínam,

medzi ktorými obľubujem hlavne rizling rýnsky.

Každý má rád nejaké miesto, kam rád chodí, kam sa rád vracia. Máte aj vy také tu v Modre?

Holombek. Tam sme mali vinohrad a keď sa tam vraciam, pripomína mi to čas strávený s otcom.

Čo by ste odkázali mladým ľuďom, prečo by sa mali zúčastniť volieb?

Hlas každého mladého človeka má vo voľbách veľkú silu a treba ho použiť na naštartovanie zmien k lepšiemu. Ak sa mladí dajú dokopy a dajú svoje hlasy tomu správne kandidátovi, bude to v prípade väčšieho počtu kandidátov ešte väčšia, možno rozhodujúca sila.

Svetozár Košický, redaktor

Ako sa pozeráte na problematiku mládeže v Modre? Majú mladí v meste, podľa Vášho názoru dostatok možností na sebarealizáciu?

Komunikujem s mladými, sami ma upozornili na pár problémov. Zistil som, že mladí ľudia, s ktorými som sa osobne stretol sú zatrpknutí. Po návrate zo škôl, či práce, sa nemajú kde stretávať a naplno vyžiť vo voľnom čase. Chýba im spoločenský ruch. Absentuje tu klubová a záujmová činnosť, na ktorú sa v ostatných rokoch akosi zabudlo.

Ako by ste vy, ako potenciálny primátor, riešili túto situáciu? Co by ste chceli pre mladých urobiť?

Mladí ľudia sú ďaleko zdatnejší v narábaní s výdobytkami doby ako my starší, ktorí máme síce vedomosti a skúsenosti, ale progres je jednoznačne v mladých. A bolo by hriechom nevyužiť ten potenciál, cez školstvo, ktoré má v Modre silné zázemie. Mladým je treba poskytnúť priestor na klubovú a záujmovú činnosť. V Modre sa priam žiada priradiť kultúrnemu domu jeho pôvodné poslanie. Mladí ľudia sa raz dostanú do veku, kedy uvažujú nad možnosťou usadiť sa a založiť si rodinu. To je pre mňa ten pravý okamih, aby som oslovil túto cieľovú skupinu a dal im priestor na profesionálnu sebarealizáciu.

V akej oblasti ste pracovali počas Vášho profesionálneho života?

Začínal som ako redaktor a režisér v Slovenskom rozhlase v redakcii publicistiky, spravodajstva. Potom som sa zamestnal v spravodajstve STV ako hlásateľ a moderátor. Po transformácii v slovenskej televízii v roku 2003 som ukončil svoju televíznu kariéru a pracoval som ako novinár, potom som robil v manažérskej pozícii, a dnes pracujem ako umelec na voľnej nohe a externe stále pracujem pre televíziu.

O čom ste snívali v detstve? Ktorý sen Vás prenasleduje od mladosti ešte aj dnes?

Nechcem, aby to vyznelo smiešne, doteraz, hoci som to sám neskúsil, ma priťahuje lietanie. Možno to súvisí s mojou veľkou záľubou, z čias, keď som bol vášnivý chovateľ holubov. Už ako malý chlapec som prvýkrát letel s mojím otcom do Košíc. Tento sen mi zostane asi nespĺnený, jedine, že si to vynahradím iným lietaním napr. rogalom.

Prezraďte nám Vaše hobby, ak si samozrejme nájdete naň voľný čas?

Môj otec bol v Modre známy horár - lesník, ten ma primäl k tomu, že mám blízko k prírode. V istom okamihu som sa dostal do veku, kedy ma to priam ťahalo do prírody. Mojm veľkým hobby je chalupárčenie so všetkým čo k tomu patrí. Už 19 rokov chodím na chatu na Záhorie.

Aké je Vaše obľúbené víno?

Mám rád voňavé vína. Mal som rád odrody Čabana a Malaga, ktoré už dnes neexistujú. Miesto nich si dám rád vyšľachtený Iršai Oliver, chuťou a vôňou sa dá k nim prirovnať.

Ktoré miesto v Modre je Vašou srdcovou záležitosťou?

Keď prichádzam z Bratislavy do Modry až večer, vždy, keď som zacítil vôňu líp, som si pripomenul množstvo spomienok z mladosti. Až vtedy som si uvedomil, že som už v Modre.

Čo by ste odkázali mladým ľuďom, prečo by mali voliť?

Volieť treba ísť, nie je to môj spôsob predvolebného boja, ani rétoriky. Zmenu tu možno dosiahnuť len vtedy ak mladí ľudia prídu voliť. V komunálnych voľbách občania rozhodujú o tom, ako budú žiť a oni sami musia rozhodovať o tomto meste.

Volebný blok pripravili Katarína Frnová, Michaela Máriássyová, Michaela Guldánová, Zuzana Gažiová.

Pohľadnica z USA.....Všetko je raz prvý krát

Na čo som sa to dala nahovoriť? To bolo prvé, čo mi prebleslo hlavou v danom okamihu. Očami prebehnem dav ľudí hľadajúc vinníka, ktorý ma sem dotiahol, ale nie a nie ho nájsť. Ako keby sa pod zem prepadol. Však ja ťa raz dolapím...

Byť jednou z dvesto je nie príliš povzbudivý pocit. Mala by som tu s hrdosťou vypínať hrud' s nápisom: "Berkner Cross Country

Rams," že môžem reprezentovať svoju tohtoročnú školu, ale ja namiesto toho zápasím s obtiahnutým tričkom. Navliekli ma do nepohodlného bezrukávového trička a krátkych plantajúcich gätí zelenej farby. Cítim sa ako sardinka v konzerve, nielen kvôli tričku, ale aj kvôli tej nespočetnej mase ľudí.

Už začínam byť naozaj nervózna. Ja to nezvládnem, udupú ma ako stádo splašených koní... V hrdle mám suchoty. Asi kvôli tej nervozite. A keď moje spolubežkyne nadšene vykriknú: "Go Rams!", nie je schopné vydať ani hlások. Som dehydrovaná, s ťútosťou vám oznamujem, že sa nemôžem zúčastniť pretekov... Lenže nikto už mojm výmyslom nevenuje pozornosť. Tréner nám naposledy pri-

pomína: "Neexistujú žiadni jednotlivci, sme tím a držíme spolu." To sa mu ľahko hovorí. Ale on nie je ten, čo s nimi bude držať tempo... Všetci zataja dych, keď rozhodca zdvihne pištoľ vysoko do vzduchu. Áno, môžete ma rovno odstrelit'... S napätím čakám, čo bude ďalej. Ešte stále je čas, ešte stále sa môžem otočiť a odísť... Nestihnem sa ani spamätať, keď zrazu začujem rachot a guča ľudí ma v tom momente strhne so sebou a prinúti bežať. Neskoro. Nie nadarmo sa hovorí: "Kto zaváha..." však to poznáte.

Niet východiska, musím bežať. A tak sa začnem preplétať pomedzi dievčatá v snahe nájsť si svoju trasu a tempo.

Na každej zákrute vidím hlúčik povzbudzujúcich ľudí. Ale ja ich

už nepočujem. Oblapila ma akási hmla, ktorá mi znemožňuje byť v kontakte s okolitým svetom. Nos mám plný prachu, rozvíreného niekoľkými trieliacimi bežkyňami, ktoré mi otrčili už len chrbát. Srdečná vďaka, to nemuselo byť. Ďalšie bežkyne, bojujúce o umiestnenie, mi dychčia na už aj tak spotený krk. Poviem vám, je to pocit za milión.

O chvíľu si začnem stúpať na svoj vlastný jazyk. Taká som udychčaná. Ale nesmiem zastať. Ak by som tak urobila, tak to môžem rovno zabaliť. Už by som sa nepohla ani o kúsok.

Kedy toto trápenie konečne skončí? Nechápem, ako ma sem mohli nasadiť. Mám za sebou "až" štyri tréningy a hneď ma vystavia takémuto nebezpečenstvu?! Všetky dve míle ma môžu zabiť! Tu zbadám dievča s vyvrtnutým členkom, tam ďalšie nakláňajúce sa v kriku. Takto asi čoskoro dopadnem aj ja.

Počkať, tak sa mi zdá, že prichádza cieľová rovinka. To nie je možné! "Šprintuj!" Zrazu, ako by niekto zapol zvuk, ohluší ma hukot všetkých thieskajúcich ľudí. Z posledných síl sa dám na šialený beh. Kde sa vo mne nabralo toľko síl? Predbehnem tri dievčatá a dobehnem do cieľa. Už je dobre, som tu! Lenže žiadna úľava neprichádza. Nedokážem stáť na nohách, nedokážem dýchať, krúti sa mi hlava, bolí ma brucho... Tak pre tento pocit som vynaložila toľko námahy?

Teraz v tom mám už jasno. Po pár minútach sa mi všetky zmysly znovu navrátili a telom sa mi rozľahol príjemný hrejivý pocit, pocit vnútorného víťazstva. Cítim sa ako pierko. Všetku tú námahu som vynaložila na to, aby som dolapila toho vinníka. A to sa mi aj podarilo. Tým vinníkom som bola ja.

Karolína Finková

V predstavovaní školského mediálneho prostredia a využívania počítačovej techniky pokračujeme Stredným odborným učilišťom lesníckym v Modre – Harmónii. Toto jediné učilište v oblasti Malých Karpát vzniklo v roku 1964, ale snahy o odborné vzdelávanie lesných pracovníkov siahajú až do 18. storočia, kedy sa Pálffyovci ako väčšinoví vlastníci malokarpatských lesov začali snažiť o aplikáciu najmodernejších poznatkov v lesníckej aj drevárskej oblasti.

Našu problematiku nám priblížil riaditeľ SOU Mgr. Juraj Peržo: „Počítačová technika nemohla obísť ani lesy a preto ani našu školu. Každý náš žiak musí zvládnuť všeobecnú aj špecializovanú prácu s počítačom. Počítače podstatne napomáhajú pri práci lesníkov. Napríklad zjednodušujú manipuláciu s drevom. Tým sa následne zlepšuje a zefektívnu-

je organizácia práce. Dokonca máme v pláne v najbližšom období zriadiť nový študijný odbor technicko-informačných služieb pre potreby lesníkov.

Naši žiaci využívajú počítače aj vo svojom voľnom čase. Máme skúsenosti aj s vlastným časopisom Harmónia. Jeho vychádzanie však závisí od momentálnych literárnych záujmov žiakov a preto bývajú v jeho vydávaní aj prestávky“.

V predstavovaní tejto „zázračnej“ školy, kde sa žiaci učia rozumieť lesu, lesným zvieratám, zbraniam, lesnej technike, prírode a hlavne sami sebe, by sme mohli rozprávať dlhšie. Napríklad o tom, že sa toto učilište postupne stáva aj centrom umeleckej práce s drevom. Ale to už je iná téma. Naš exkurz skončíme ukázkou tvorivého príspevku žiaka SOU Mira Hlavaia v časopise Harmónia.

LES PLAČE

Les – kedysi oáza ticha, pokoja, harmónie, krásy a pohody. Zdroj základných životných potrieb, ale často aj útočisko pred nepriateľom.

Dnes sa s „lesom“ spája celý rad protikladov. Dá sa povedať, že vzťah človeka k nemu sa podstatne zmenil, akoby rozdvajil.

Keď ma dedko, ako malého chlapca, brával na prechádzky do neďalekej hory, ktorú sme mali, takpovediac, za domom, mal som

pocit, že sa pohybujem v rozprávkovom svete. Dedko vedel vytvoriť takú atmosféru, že som za každým stromom, zeleným kríkom, videl nejakých lesných mužikov. V zurčiacom, krištáľovo čistom potoku, veselo komunikovali pstruhy, a keď sme si sadli a oddychovali pri malom ohníku, ožívali kvety, rastlinky, ale aj staré zbojnícke príbehy, súboje medzi dobrom a zlom, či krásne víly a divozienky, ktoré lákali smelých mládenčov do svojich osídliel. Dedko chcel mať zo mňa takého mládenca, ktorý sa nebojí lesných zákutí, hlbokých premočených priepastí, machom obrastených veľikánov. Vždy tvrdil, že les nikomu neublíži, že sa ho netreba báť. Skôr naopak. Ochráni človeka, berie ho

ako svoju súčasť. A dedko to veru vedel najlepšie. Veď v prírode prežil kus svojho života. Rástol spolu s ňou a v nej. Nechcelo sa mi veriť, že les je až natoľko živým organizmom.

Dedko však „odišiel“ a les ostal. Keď si ale dnes, ak mi to čas dovolí, /dedko si ho našiel vždy/ zájdem na známe miesta, neviem sa vynačudovať. Akoby dedkov les bol len snom, akoby nikdy neexistoval. Veď ako aj, keď okolo mňa bolo plno prázdnych pníkov, dolámaných konárov, celý rad chodníkov, ktoré nikam nevedli a boli vlastne iba dôsledkom ľudskej ľahostajnosti či pohodlnosti.

Studnička, pri ktorej sme s dedkom často oddychovali, kde predtým bola voda priezračná a osviežujúca ako „božský nektár“, dnes mi pripomína mestskú stoku, plnú špiny, lístia, dokonca aj prázdnych fliaš a igelitiek.

Akosi sa mi nechcelo veriť, že les mo-

hol byť aj taký, akým ho videl dedko. Moja predstava o lese akosi protirečila dvom postojom. Na jednej strane hovoríme o jeho „čarodějnej“ oživujúcej moci, prinášajúcej zdravie, dobrú náladu, chuť do života, a na strane druhej – keď mnohí ľudia vidia v lese iba zdroj svojich finančných príjmov.

Väčšinou ide o ľudí, ktorí veľavravne presvedčajú všetkých o význame a dôležitosť existencie lesa pre život človeka, ale na strane druhej, ťažia z neho hlava-nehlava a rozpredávajú. **L e s p l a č e !**

Ničia ho nielen chemické exhaláty, kyslé dažde, ale predovšetkým človek. Otázka znie, čomu dať prednosť?

Strom dokážeme zrezať v okamihu, ale nový musí rásť aj niekoľko desiatok rokov. Les je predsa „živý tvor“, a tak by sme sa aj k nemu mali správať.

Zdá sa však, že sa už nikdy nepoučíme!

História Modry pre mladých

Dnes sme pre záujemcov o históriu pripravili inšpiratívny článok o genealógii, čiže o zisťovaní vlastných rodinných koreňov. Táto stará pomocná historická veda, niekedy výlučná doména kráľovských a šľachtických rodín, je dnes bežnou záujmovou záležitosťou obrovského množstva rodín na celom svete. K tejto zaujímavej téme nás inšpirovala skutočnosť, že naša mladá redaktorka pochádza zo starobylého šľachtického rodu, ktorý sa môže pýšiť príbuzenstvom napríklad s Méricom Beňovským alebo historickými kontaktmi (možno dokonca rodinnými) s Jánom Ámosom Komenským.

Ak Vás náš článok osloví a dostanete chuť spraviť si vlastný rodokmeň, môžeme Vám hneď poradiť, ako začať. Jednoducho sa povypytajte svojich rodičov, starých rodičov či prarodičov a všetkých starších príbuzných o jednotlivých rodinných predkoch. Všetko si zapíšte. Potom sa zoznámte so základnou odbornou literatúrou. Za krátky čas sa môže aj Váš rodomstrom rozrásť do peknej a zaujímavej šírky.

Móda rodokmeňov

Niekoľko to možno prekvapí, ale v dnešnej dobe je v móde poznávanie svojich koreňov. Čoraz viac ľudí, zatiaľ tých bohatších, sa prehrabáva v matrikách, hľadá, kto boli a kde žili jeho predkovia a zostavuje si rodokmeň. Určite je zaujímavé zistiť, že nejaké slávne meno bolo alebo ešte je vaším príbuzným. Ja som sa napríklad dozvedela, že medzi mojich praprapredkov patrila aj Mária Beňovská (a zostala som stáť s otvorenými ústami a vyvalenými očami!).

Veľa podrobností o svojich predkoch poznám vďaka knihe „X. storočí rodu Máriássy“, ktorú napísal náš príbuzný Peter Máriássy („príbuzný“ - spoločného predka máme v 16. stor.) po 25 rokoch usilovnej práce. Vďaka nej sa viem približne zorientovať v rodinných vzťahoch. Stále je to však dosť zložitá, lebo rod Máriássy je riadne rozvetvený. Všeobecne sa delí na 4 vetvy: evanjelickú batizovskú, kal-

vínsku brzotínsku (to sme my), katolícku markušovskú (do tej patrí Peter) a spišsko - hrušovskú.

Máriássyovci, rod založený roku 1059, patrili ku šľachte podporujúcej vedu a umenie, a to najmä v 17. storočí. Založili 80 obcí, medzi nimi aj Batizovce, Markušovce, Nálepko. Patrili im hrady Brzotín, Krásna Hôrka, Gemerský hrad, hrad Svätý Michal Pán (postavený r. 1094) a kaštieľ v Markušovciach (dnes múzeum historického nábytku).

Markušovce nemajú význam len pre Máriássyovcov. Na tunajšej škole prednášal aj Ján Amos Komenský alias Segeš, ktorý sa sem uchýlil po bitke pri Bielej Hore roku 1620.

Veľký úpadok rodiny nastal po 2. svetovej vojne, keď ich Benešove dekréty zbavili občianstva, majetku a uvrhli na okraj spoločnosti. Komunisti postupovali rovnako. A čo im vadilo? Majetok, síce stratený, šľachtický pôvod, maďarská národnosť a vysokoškolské vzdelanie! V tomto období sa mnohí vystaňovali, takže dnes nájdete Máriássyovcov nielen tu na Slovensku, ale aj v Čechách, v Maďarsku, Nemecku, USA a Anglicku.

A ako vlastne toto meno vzniklo? Legenda hovorí, že v bojoch proti českému kráľovi Otakarovi II. už uhorské vojská ustupovali, keď prišli oddiely Comesy Marka s Pannou Máriou na zástavách. Správa o ich príchode – „Nebojte sa, Boh je s nami, sú tu máriási“ – sa rýchlo rozšírila, ustupujúci vojaci sa vrátili a bitku vyhrali.

Z tohto rodu pochádza veľa významných osobností, napr. spišský podžupan Farkaš I., titulárny biskup a spišský prepoš Alexander (18. stor.), Štefan I. – podžupan, spišský a šarišský hradný kapitán. Správne mu šľachtickému rodu nechýbajú ani vojenský hodnosťari. U nás sú to najmä Adam Máriássy, kurucký plukovník povýšený na generála, a Andrej IV., generálmajor vyznamenaný Radom cisárovnjej Márie Terézie a veľkokrížom ruského Radu svätej Anny. (Teda, nie že by som sa chcela vychvaľovať...)

Michala Máriássyová MiMa